

Furkan İbsar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.02.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Furkan İbsar

Denizli' de doğmuştur. Lise öğrencisidir. Eğitimine Manisa'da devam etmektedir

17. Yaşım Anısına

Bugün en güzel yaşımda, On Yedimdeyim
Gecenin kucağından geçen seneleri seyretmekteyim.
Gidenlerim olmuş, hüznlerim, acılarım olmuş.
Her bir acı, hüzn beni adam etti dimdiğim.
Gidenlere de teşekkür ederim,
Gittikleri için, en güzel yerimdeyim

Furkan İbsar

Affet Tanrım

Tanrıyı zikrettirdi gözlerin
Sonra cenneti cehennemi hatırladım
Cennet bahçesinden parçalar alınmış
Senin bedeninde toplanmış

Tenin cehennem gibi yansa da cayır cayır
Her bir köşesinde cennetten bir parça saklı
Affet Tanrım süzülüyorum
Mizanda tartılmadan
Vücut bulmuş cennetine ağır ağır

Furkan İbsar

Ağustos

Bir Ağustos Sabahı başladı benim için hayat,
Aşkı öğrendim o günün akşamında.
Mezeydi özlem ve hasret aşkın yanında,
Kekremsi ama iştah verici, acı bir tat.
Ve acınası bir ben kaldı günün ardında.

Furkan İbsar

Anka Kuşu Gibi

Tükenmez değildin,
Bir çakmaklıktı işin.
İntikamıydı bu gidişin,
Çok zor artık işin.

Yaktım kül oldun.
Anka kuşu gibi,
Küllerinden yeniden doğdun.
Geldin yine,
Kalbimin en güzel yerine kondun.
Olmadı, yok edemedim.
Hayatımın tümü oldun.

Furkan İbsar

Anlayın Artık Geceler

Anlayın artık geceler
Ben karanlığın kasvetine esir değilim
Bekleyedursun beni dertler
Ben artık karanlığın şehvetindeyim

Anlayın artık geceler
Boş ışıkların ardında değilim
Geleceğim diye beklemesinler
Ben artık yeşil yıldızların cennetindeyim

Ben neredeyim, kimleyim bilmesinler
Sevinçlerimi gülüşlerimi işitsinler
Ben artık mutluluğun, huzurun zirvesindeyim
Dönmeyeceğim bunu bilmesinler
Ben artık yolların ve zamanın ötesindeyim

Furkan İbsar

Arın Da Gel

Gelmeyen uykunun,
Doğmayan güneşin,
Gittiğin yolların
Ardına koyayım.
Arın da gel hadi...

Belki uyku için yorulmak gereklidir
Sevişelim...
Belki güneş doğmak için sevişmemizi beklemektedir.

Furkan İbsar

Aşk ve Gurur

Aşk ve gurur,
Yan yana gelmemeli.
İkisi arasında ikileme düşülürse,
Aşktan devam etmeli.

Tamam insansın gururun var elbet.
Ama olay ciddiye binerse,
Sık dişini sabret.
Gurura bakmadan aşktan devam et.

Çünkü;

Gururdan gidenler hislerini kaybederler,
İlerledikçe iyice kirlenirler.
Dönüp geçmişe küfrederler.
Aşktan gidenlerin tebessümünü seyrederek.
Onları kıskanır, söylenirler.
Özenip süslenirler,
Ama ruhlarını zor temizlerler.

Furkan İbsar

Aşkın Karanlığa Düşüşü

Doğal afet gibi bir şey oldu.
Dünyam birden karanlıkla doldu.
Aşkın o huzur verici melodisi,
Kederle, acıyla bir anda son buldu.

Aşkın karanlığa düşüşüydü bu.
Aşk, hasretin acısına yenik düştü.
Ruhum kederlerle acımasızca boğuldu.
İşledikçe damarlarıma kederler,
Yüreğim acılara dayanamaz oldu.

Furkan İbsar

Aylardır Görmeyeli Seni

Aylardır görmeyeli seni,
Bir başka olmuş bakışların.
Zaman buz dağına çevirmiş seni,
Matlaşmış toprak olmuş saçların.

Aylardır görmeyeli seni,
Dar ağacında bir ceset olmuş yüzün
Zaman yıpratmış seni,
Yaralarına tuz basılmış sanki güzün.

Furkan İbsar

Babam

Dert ortağım, arkadaşıım
Sırrımı paylaştığım ilk adam
Gölgesine muhtaç olduğum babam

İlk özendiğim
İlk taklit ettiğim
Sövuşünden sigara çekişine
Vefasından sevişine
Karakterinden inancına
İmrendiğim adam
Öğretmenim, hocam
Adam gibi adam, babam

Sen çok yaşa babam, çok yaşa
Yaşa ki sırtımız yere gelmesin
Boyun eğmeyelim namerde yavşağa
O herkes dediklerin de ailemize imrensin

Şükürler olsun seni bize rast getiren Allah'a
Bu yaşıma kadar her şey oldun bana

Allah seni başımızdan eksik etmesin
Anaların duası, babaların gölgesi derler bilirsin
Siz hep var olun ki sırtımız yere gelmesin

Babam; evlatlarına, eşine,
Anasına, babasına, kardeşlerine
Bütün sevdiklerine babalık yapan adam
Adam gibi adam

Anaların, babaların, sevinçlerin günü olmaz
Sevgi, şefkat, huzur tek güne sığmaz

Ama gene de anmak için bir gün bulmuşlar
Hediye ıvır zıvır bilmem ne yapmışlar

Oğlun şairse en güzel hediyesi şiir olur
Bu şiirde benden sana armağan olsun
En çok ta senin babalar günün kutlu olsun
Sen bir babadan daha fazlasısın

Furkan İbsar

Bakma Bana Öyle

Hani derler ya bir şey lazım olunca bulunmaz,
Ama ihtiyacın olmayınca da eksik olmaz.

Ben senin gözlerine muhtaçken hep gizledin benden.
Artık istemiyorum gözlerini, sevdayı çektim senden.

Bakma bana öyle acıtırsın yaramı.
Eğ başını bir zamanlar eğdiğin gibi.
Girme aklıma terk et rüyalarımı,
Sol yanıma terk ettiğin gibi.

Furkan İbsar

Ben Hürüm, Türküm

Çakallarla doluyken etrafım
Mankurtların da türediğini gördüm
Gardaşım dediklerim düşman olmuş...
Tek umut Türklükte; uğruna öldüğüm

Ben Türküm boyun eğmem namerde.
İt değil, çakal hiç değilim, taşmaya gelemem
Kurt sütü emmişim Ata Yurt Ötüken'de
Ben hürüm, Türküm esirlik bilemem

Ben Türküm benden olmalı bana baş
Hürlüğün uğruna Türklük için savaş
Kanım senin, canım senindir Vatan
Ruhum bu yolda Kırk Çeri'ye adaş

Dün Kürşad bugün Kemal Paşa
Tuğ kaldırıp ırkımla yürüdüler savaşa

Gök rengi gözleri, güneşe çalan yelesi
Yürür ardından Kırk Çeri'nin gölgesi

Sarsarak yürüyor yeri, aklında hürriyet
Türk için harcamış bir ömür, bir gençlik
Esarete gelmez, hür olmalı bu millet
Hürriyet için, aydınlık için;
Kutlu olsun Cumhuriyet

Furkan İbsar

Beni Anlamak İstemediniz

Hepinizin en iyi dostuydum ben
Hiç biriniz kıymetimi bilmediniz
Her derdinizde yanınızdayken
Benim derdim var mıdır hiç düşünmediniz

İçiniz yandı, ben de sizinle yandım
Öfkelendiniz, karşınızda yumruk torbası oldum
Dostumdunuz, her türlü desteği sundum
Benim desteğe ihtiyacım var mıdır düşünmediniz

Sevdiğim hanım, beni siz daha iyi bilirsiniz
Başkalarına öfkelenip bana yüklendiniz
Katlanması güç, tükendi de tüm enerjim
Ruhum kırık dökük, toplayabilir misiniz?

Hassas dostlarına kalkan oldun
Kendini anlatamayanların tercümanı oldun
Bana ise yalnız gönül sultanı oldun
Sevdiğim hanım, size ihtiyacım vardı bilemediniz

Zaten çevremdeki sizler, bir beni bilemediniz
Dayan oğlum, üzülme sevgilim deyip geçtiniz
Beni anlayın, kalbimi dinleyin istedim
Dostlarım, sevgilim; kalbimin sesine kulak vermediniz

Furkan İbsar

Bir Adam

Bir adam yürüyor demirlerin arasından.
Eli cebinde, gözü gökyüzünde.
Bulutlarla çevrili etrafı.
Dalgın. Akli derinlerde,
Bedeni yeryüzünde,
Ruhu bulutlara yükselmekte.

Furkan İbsar

Bir Ağustos Sabahı

Bir Ağustos sabahıydı,
Her zamankinden farklıydı,
Bu sabah bambaşkaydı,
Artık yeri bende ayırıydı.

Her şeyi bambaşkaydı benim için.
Gözleri karanlığımı aydınlatan bir çift güneş,
Gülüşü mavinin tüm saflığı gibi gökyüzü.
Sesi hayatıma renk katan mutluluğumun özü...

Mimikleri Dünyamın okyanuslarıydı.
Gülünce Musa' nın böldüğü Kızıl Deniz gibi ayrılırdı dudakları,
Çatınca kaşlarını Sibiryaya gibi soğuktu,
Şaşırdığında Ölüdeniz gibi durgundu,
En çok ta ona vurgundum.

Bir de sarılışı vardı.
Sımsıkı, ama yumuşaktı.
Teni, tenimi ısıtan bir ateşti,
Nefesi adeta bir ninniydi.

Bir de gidişi vardı.
Bulunmaz benzeri.
En sevdiğinin ölümü gibiydi...

Ama o bende ebediydi.
Dönmeyecek bir gemiydi,
Ama beklemeye değerdi.

Furkan İbsar

Bir Allah-u Ekber

Sabahın kızıl örtüsünden
Bir ağartı sızar gelir
Ağartı büyür, gök beyaza bürünür.

İşte o vakittir kalplere huzurun düştüğü,
Bir Allah-u Ekber insanların yüzünü güldürür.
Bu bir hediyedir Allah'ın hoş gördüğü,
Derdin ve kederin bedenden söküldüğü.

Furkan İbsar

Bir Daha Böyle Sevemem

Biz böyle olmamalıydık,
Azizim, böyle sevmemeliydik.
Öyle sevdik ki,
Gideceğini düşünemedik.

Biz hep baharı yaşatmayı düşündük,
Mutluluğu, huzuru dşledik.
Kendimiz için değil onun için dşledik,
Hatta onun için nefes aldık.

Ama gitti be azizim.
Gidişiyle bittim.
Oysa birlikte yeşerecektik,
Sarardım, soldum, tükendim.

Tkendim ama bir gelişine bakar dirilmem,
O yanımdan geçerken nefreti düşünemem.
Gururumu ayaklar altına alır,
Güzelliğini dşlemeden edemem.

Ama ben yine onsuz kalırım.
Yalnızken nefretsiz edemem.
Evet onun için ıldırırım,
Ama bir daha böyle sevemem.

Furkan İbsar

Bir Gün

Bir gün dönüp gelirsen
Sımsıkı saracağım seni bilesin
Kalbini kalbime getirirsen
BtnleŖeceđiz seninle bilesin

Bir gün dönüp gelirsen
Her yanım bahar olur bilesin
Gönlümün bahçesinde yeŖerirsen
Bir daha solmayacaksın bilesin

Furkan İbsar

Bir Yıldızım Var

Bir yıldızım var.
Parlayan tüm yıldızlardan,
Ayırt edebilirim onu.
En çok, en güzel o parlar,
Tüm yıldızlar kıskanır onu.
Güneş görse Samanyolu'ndan kaçar,
Dünya ve Ay şaşırır yolunu.

Bir kadın var,
Tıpkı yıldızım gibidir.
Yüzlerce farklı kadının sesinden,
Ayırabilirim onun sesini.
Onlarca farklı saç renginden,
Ayırt edebilirim onunkisini.

Yıldızım ışık senfonisi yapar bana,
Kadın şarkı söylemez asla.
Yıldızım gecemi aydınlatır,
Kadın derdimden anlamaz asla.

Furkan İbsar

Bozuk İklimlerim

İklimler bozuldu derdi ninem
Daha anca farkına vardım ben
Sahiden, bozulmuş iklimler

Kısa sürdü baharım yazım
Yazı görmeden geldi hazanım

Daha dün çiçekken bademler
Bu gün solmuş tüm çiçekler

Hazan bitmez, kış bitmezken
Bahardan sonra yazı görmedim
Geliverdi hazan birden

Ağaçlar henüz yaprak dökmezken
Yüreğimde çoktan soldu çiçekler

Hala daha uçuşurken kelebekler
İçimde ölüyor kuşlar, çiçekler

Furkan İbsar

Cihan'da İşleyen Zaman

Zor olsa da onun güzelliğine kapılmadan yazmak,
Bana yakışan, ondan gayrısını daha iyi yazmak.

Nazım olamam ben, yazamam her kadına özel,
Tanrının eseri şu cihan yazmak için daha güzel.

Neticede Tanrı yarattı Kadını da Cihanı'da.
Kadın güzel lakin o da yer etmekte Cihan'da.

Cihan ki Kadını da güzelliği de içine almış,
Bir yandan da inceden acıları dayatmış.

Acılar sınavmış, güzellikler mükafat,
Acılara dayan, sonunda hazırdır rahat.

Rahata alışıp ta iyice hamlaşma,
Acılar bitmedi rahat ebedidir sanma.

Her acının ardında vardır elbet rahat,
Lakin tükeniverir acıyla, alıştığın rahat.

Hayat böyledir çek acıyı al mükafatı,
Düzene alış da bitmez sanma acıyı mükafatı.

Biri biter biri başlar,
İnsan için zaman böyle akar.

O vakit doğru kullan elindeyken zaman.
Kaçırma ipin ucunu, izliyor seni Yaradan.

Furkan İbsar

Çay Koy

Bir bardak çay koy.
Bardağı belin,
Rengi şafak vakti...

Furkan İbsar

Çizmek Bana Göre Değil

Ne konuşmak bana göreymiş,
Ne de çizmek.
Yazmak tam anlamıyla benmiş.
Başka heveslere kapılmamak gerek.

Her insan kendi kaderini çizer,
Bense kendi kaderimi yazarım.
İnsanlar gülüp geçerler,
Ben aldırmam yine yazarım.

Çizmek bana göre değil.
Denedim çizmeyi seni,
Yapabileceğim iş değil.
Merak etme yazıyorum hep
Sana ve seni.

Ne sen çizilebilecek bir suretsin,
Ne de ben usta bir ressam.
Sen muazzam bir şiirsin,
Acep hangi dilde, hangi türküdesin.

Furkan İbsar

Çocukluk Aşkı

Severdik birbirimizi unutamam,
Çocuktuk ama bambaşkaydı aşkımız.
Anlatamam.
Oysa bilirdik ben sensiz yaşayamam.
Sen öldün, ben bittim ama yaşıyorum,
Gelirim ardından, sensizliğe dayanamam.

Furkan İbsar

Daha On Altı Yaşım

Bir ağırlık var üzerimde
Yılların değil,
Yaşadıklarımın
Daha on altı yaşım
Ama sanki yorulmuşum
Bitmişim, tükenmişim
Daha on altı yaşım
Yolun başındayım
Ne bu tükenmişlik
Ne bu yorgunluk arkadaşım

Furkan İbsar

Doyamadığım Aşk

Bir kıvılcım gibi düştün önce yüreğime,
Büyüdün yavaş yavaş.
Tutuştun düşlerimde,
Celallendin alev oldun düşüncelerime,
Kül oldun yavaş yavaş.

Yaktın tükettin sevgimi de,
Silemedin izlerini hatıraların.
Geçmedi hiç biri.
Ne çabucak,
Ne yavaş yavaş.
Kaldın hayallerimde,
Doyamadığım aşk.

Furkan İbsar

Dönme Geri

Gidişinle kilitler vurdum kapıma.
İçeride kırıp döktüklerinle ben kaldım.
Elimde sapı kin, nefretten bir süpürge.
Pislikleri temizlemekle meşgulüm
Dönme geri!

Gerek yok sana, ben süpürürüm ne varsa.
Dönme, ruhun ışığı bulmuş, pişman olmuşsa da.
Uğrama dahi mahalleme, geçme sokağımdan.
Bu kapılar seni her görüşünde kilitleniverir yoksa;
Hapsolurum, mahrum kalırım burada zevk-i safadan
Dönme geri!

Buralar seni pislğinle bilir.
Dönme geri!
Başka diyarlara git,
Arınmışsa ruhun belki oraları yeşertir.

Furkan İbsar

Dönmez Oldu

Bu gün bana bir hal oldu
Benzim attı, rengim soldu
Benim döner dediğim yar
Bana geri dönmez oldu

Bahar geçti yaz gelmedi
Yazdan evvel hazan geldi
Soldu yapraklarım, döktüm
Yarım geri dönmez oldu

Yardan erte mevsim hazan
Burda ben bir garip yazan
Baharım böyle son buldu
Yarım geri dönmez oldu

Furkan İbsar

Dünya Güzeli

Sen pisliklerle dolu bu Dünya'da
İç açan bir güzelliğin.
Kavuştum ve tez zamanda yitirdim seni.
Sonra kibirlendin, sende kirlendin
Bunu içim yana yana seyrettim
Ve nihayetinde hatırladım ki
Dünya'dan da güzel Cennet var
En saf güzellikler işte oradalar

Furkan İbsar

Eksik Kalacak

Bir hasretin kaldı senden,
Gözlerin saçların hepsini unuttum.
Şavkını kaybetti ruhum seni soyunurken,
Karanlığa çırılçıplak meydan okudum .

Hayın karanlık seninle vurdu beni,
Kan çanağına bıraktılar bakmaya kıyamadığım gözlerini.
Parçaladılar güzelliğini, kalemim toplar mı acep hepsini?
Güzelliğinden bir parça, güvenimden bin parça
Toplasam da seni; Hep yarım, hep eksik kalacak

Furkan İbsar

Fikirler

Yeter be kesin sesinizi!
Biriniz öfkenin esiri,
Biriniz zorbalığın.
Bırakın çemkirmeyi.
Ağrıyor kafalar.
Sussun küfürler,
Konuşsun fikirler.

Furkan İbsar

Gece

Kasvetli bir gece
Geceye dalan ben
Derinlerdeyim
Aklımda sen

Daldım bir düşe
Baharın içinde
Uçuyorum
Kollarımda sen

Bir an kayıp gidiyorsun
Korkuyorum ben
Ne vakit gittin sen
Yıllar geçmiş gibi üstünden
Baharı özledim ben
Etme, artık gel

Furkan İbsar

Gece Gece

Özledim bile şimdiden seni,
Aklımdan çıkaramam gözlerini.
Aradım durdum ellerini,
Nihayet buldum izlerini.

Gece gece, adın dilimde hece,
Gözlerin cevapsız bir bilmece.
Güzeller gördüm de nice,
Bulamadım sen gibi zarif ince.

Ardından koştum yıllarca,
İzlerine varabildim anca
Bekledim durdum yıllar boyunca,
Geldin sandım bu kış kar yağınca.

Furkan İbsar

Geçemezsin Anılarından

Geçemezsin anılarından,
Sen onları bıraksan da,
Onlar koşar arkandan.
Rahat bırakmazlar seni Dünya'da.

Geçtiğin her yoldan elbet geçeceksin,
Bıraktığın izleri göreceksin,
Acıları yutkunup kalbine gömeceksin.
Avun dostum sen de bir gün murada ereceksin.

Furkan İbsar

Gelecek Denizinde Bir Sevda Gemisi

Bir korku, bir endişe saplandı yüreğime
Etme dedim, anı yaşa dedim
Bile bile hayallerle açıldı garibim
Endişelendim, korkutuyor beni
Böylesine büyük hayallerle açılmışken ya batarsa

Endişelerim bir türlü geçmek bilmiyor
Anlatmaya çalıştım da anlatamadım yare
Zaten anlatsam da geçecek gibi durmuyor

"Bir daha gitmeyeceksin değil mi, gitmek yok artık?"
Soruyorum bu soruyu tatmin oluncaya kadar
Sonra anlatıyorum ona,
Eski gidenin bendeki bıraktığı nefreti
Diyor ki bana;
"Ben gitsem benden de mi böyle nefret edeceksin"

Susuyor dilim, duraksıyor zihnim
Evet gitti diye nefret edilmez
Neticede sevdim nefret edemem
Ama o bir gitme ihtimalini koyunca ortaya
Ben geceleri bir türlü rahat edemem

Nasıl geçecek bu korku, bu endişe,
Onca ilkler yaşadık birlikte ya giderse ? ...
Yazık olur böylesine güzel bir geçmişe
Batmasın hayallerle yüklü gemim
Bilinmezlerle dolu bu gelecek denizinde

Kaç geceyle, kaç öpüşle harmanlandı bu hayaller
Kaç dokunuş, kaç sevişmeyle yükledim gemiye
Hasretle, özlemlerle açtım bu denizlere yelkeni
İlklerim ve şiirlerimle yol aldurdım bu gemiye

Gidersen bil ki bu gemi batacak
Yanında tüm mürettebat heba olacak
Gencecik ilklere, o güzelim hislere yazık olacak
Ve bu gelecek denizinde, sevda gemisinin kaptanı ben,
Onurlu bir denizci gibi bu gemiyle batacağım

Furkan İbsar

Geleceksen

Öyle aniden gelme bana,
Çok hasret kaldım, kaldıramam ağır gelir bana,
Ağır ağır gel bana,
Ürkütmeden, ucutmadan.

Kayan yıldız gibi gelme,
Kaybolursun aniden,
Kalbini kalbime açta gel,
Dinsin bu özlem bu hasret.

Furkan İbsar

Gelmelisin Bence

Gelmelisin bence.
Şimdi, en geç bu gece.
Kalp kırıklarını toplamalıyız sessizce.
Sanki hiç kırmamışsın gibi
Bırakmalıyız güzelce.

Gel, sanki kalbimi hiç kırmamışsın gibi.
Şarayım seni,sanki hiç sarmamışım gibi,
İlk kez sarıyormuşum gibi.
Ağlamalıyız anıları anarak
Hasret ertesi kavuşmuşuz gibi.

Furkan İbsar

Gençlik İsyanı

Bir kış gecesi, hava bembeyaz, sisli
Sırtımda bıçak yaraları, ruhum yorgun
İnsanlar geçip gidiyor yanımdan, gizemli
Hepsi yaralı ben gibi ama, hiç biri belli etmiyor kendini

Ben anlıyorum ama, ben de onlar gibiyim
Delik deşik bir beden, yorgun bir ruh
Karmakarışık dalgın bir zihin
Ufuklar kapalı, önümde sisler var
Sırtımda bıçak izleri, yüreğimde yangınlar

Salıveresim gelir, bu diyardan çekip gidesim
O'na kavuşup huzura eresim gelir
Ama O istemeden gidemem ki buralardan
Üstelik çok gencim ama O benim hep destekçim
"Sen yaşa, yaralandıkça ben saracağım
Dayan, o kudreti ben sana verdim" diyor bana
Verdin ama yaralarım ağır
Canım acıyor ruhum secde ediyor sana

Ya al bedenimden çek kurtar beni
Ya da bu kadar ağır sına ma beni

Biliyorum, hepsinin üstesinden gelirim
Biliyorum, sensin en büyük destekçim
Beni de insan olarak yarattın
Ben de zevk-i safa, keyif isterim

Ya al benden bu ciddiyeti, takmayayım Dünya'nın geçici derdini.
Ya da bir ışık tut istikbalime, mükafatımı göreyim, acıları gülerek yeneyim.

Furkan İbsar

Gerek Yok Sevmek İçin Seni, Sana

Gerek yok sevmek için seni, sana,
Hasretin yeter bana.
Sensizken daha güzel yazılıyor sana.

Dört mevsim sevdim seni sensiz,
Sensizken kalmadı kalemim mrekkepsiz.
Őiirlerim daha bir güzel hasretimle sensiz.

Gerek yok sevmek için seni, sana,
nk suretin mih gibi aklımda.
Aklımdaki sen yeter bana.

Furkan İbsar

Güneşin Kızı

Hiçbir kadın karanlıkta güzel değildir.
Sıyrılmış karanlıktan, kendini aydınlığa sun.
Sun ki ışık saçsın saçların,
Kainat aydınlansın.
Karanlıkta kalma kadın
Sen güneşin kızısın.

Furkan İbsar

Güvenemeyeceğim

Gitsen ne fark eder
Seni sensiz de sevebilirim
Her şeyi silsen, unutsan anıları
Ne fark eder ki
Seni sensiz de sevebilirim

Bana yabancı olsan da
Seni bilmeden de sevebilirim
Yokmuşum gibi davransan da
Seni yoklukta da sevebilirim

Ama bir gün geleceksen
Gideceksin yine bilirim
Eğer olur da seversen
Sevsem de güvenemeyeceğim

Kalbinde olmasa da yerim
Hiç sevmesen de beni
Yine de ben sevebilirim seni

Severek gittiysen
Mecburi gittiysen
Severek yeniden gelsen de
Yine gideceksin, bilirim
Sevebilirim seni,
Ama güvenemeyeceğim

Furkan İbsar

Hasret

Meltemlere sar da gönder kokunu
Sarsın, hoş etsin deli ruhumu

Gözlerinin yeşilinden sun karanlığıma
Karanlığım, kavuşsun aydınlığına

Saçlarından üç tanecik tel yolla
Bağlama yapıp türküler yakayım
Narin kollarınla beni sarmala
Hasret dinsin rüyalara dalayım

Furkan İbsar

Hayat

Her gün başka bir kin, nefret
Sarıyor içimizi, kara bulutlar gibi
Hain bir karanlıkta doğan bu kasvet
Sanki bir türlü dinmeyecek gibi
Gecemizde de, Gündüzümüzde de

Dün gece bir düş gördüm
Tüm Türkler toplandık vardık kızıl elmaya
Ama erken uyandım, kısa sürdü düşüm
Oyun oynuyor zihin ve zaman, alay eder gibi
Yaşamda da, Hülyada da

Nihayet sarabilmişim yarımı da
Geçenlerde mazi açıldı, dikişler attı gibi
Gece karanlıkta, kayboldum anılarda
Anılar sanki hiç eskimeyecek gibi
Yıllar da geçse, gönül de geçse

Geçer elbet kin, acılı anılar
Çocuklukta kanayan dizlerimin yarası gibi
Hatırlanınca kanamaz ama sızlar yaralar
Atalarımın kemiklerinin sızladığı gibi
Haykırsan da, ağlasan da

Furkan İbsar

Hayat ve Umut

Bıraksan elinden umutla hayatı,
Hayat düşer, umut kalır.
Koyuverirsen elinden zamanı,
Zaman ölür, pişmanlık kalır.

Furkan İbsar

Her Şey Hiçbir Şey Gibi

Öyle bir yerdeyim ki Şimdi
Ne gök var ne yer
Süzölüyorum bir boşluğun içinde
Kendimi göremiyorum
Git gide kayboluyorum

Hiç bir Şey yok her yer bembeyaz
Bembeyaz ışık hüzmeleri sarıyor ruh gibi
Yoksa bu gördüğüm ruh mu ki
Bilinmezsin içindeyim,
Her Şey hiç bir Şey gibi

Furkan İbsar

Her Yaranın İzi Kalmış

Gönül verecek kimse kalmamış.
şanki hepsi birden yok olmuş.
İnsanlar karanlığa karışmış oysa.
Sanmıştım gözlerim kör olmuş.

Sahiden de kimse kalmamış.
Kalbim inanmış birilerine,
Kendini onlara bırakmış,
Onlar da karanlığa dönmüş, tutmamış.

Bizimkisi uçurumdan yuvarlanmış,
Ayılınca ayağa kalkmış,
Her tarafı yara bere içinde.
Her yaranın izi kalmış.

Furkan İbsar

Hüküm Giyer Mutluluklar

Gönlüm tabutluk gibi dar bir kafeste.
Mutluluğun dibine her vuruşunda
Prangalara vurulur.
Hüküm giyer karanlığın kıskanç mahkemesinde.

Tek suçlu mutluluktur,
Cezası ömür boyu tabutluktur.
Zehir zemberek ederler en güzel mevsimini.
Yürek dayanmaz, ruh umutlara tutunur.

Mevsimler karışır;
Yazın buz tutar,
Kışın çöl olur.
Kimseler sarmaz seni, kimseler bilmez.
Tek dostun tabutluğun karanlığı olur.

Furkan İbsar

İki Bin On Altı

Geçip gider yıllar,
Haline bakmadan, acımadan.
Haber vermez olaylar,
Hazırlıksız vurur arkandan.

Yas tutarsın, kan kusarsın.
Tam mutluluğa erdim derken,
Zamanın akışına şaşarsın.
Çünkü bunlar senin için çok erken.

Verilen sayısız şehitler.
Elde kalan güller.
Patlamanın ardında savrulan küller.
Gönül kanatan güzeller,
Tutulması beklenen,,
Ama tutulmayan sözler.
Boşuna haykıran,
Umursanmayan gençler
Can veren erler...
Böyle geçmemeli seneler.

Geçer gider yıllar,
Tartılmalı anılar.
Yapılan ayıplar,
Gözden akan yaşlar.

Ders çıkarmalı insan yaşadıklarından.
Feyiz almalı insan olaylardan, yıllardan...

Kanlı, yaşlı bir 2016,
Geçti gitti dün gibi.
Bu milletin adımları,
Olmalı 1923 gibi.

Furkan İbsar

İnsan Tükenince

İnsan tükenince,
Umutlarını yitirince,
Tedavi olur mu yürek,
Kıvılcım düşünce.

Püskürtür mü lavlarını yeniden volkan,
Tıkanmışken yolları.
Sever mi acep yeniden adam,
Sarsan yaraları.

Saramazsın yaralarını,
Geç kaldın ne yazık.
Vermediğinden sol yanını,
Bu faninin her yanı yalnızlık.

Şimdi sen nasıl açacaksın volkanın yollarını,
Nasıl çıkartacaksın lavları.
Dinmişken yaraların kanı,
Diksen neye yarar kapanmaz yaraları.

Furkan İbsar

İnsan, Neden ?

İnsan derdi sever
Mutluluk varken.
Kedere boyun eğer
Tebessüm etmek varken.

Furkan İbsar

İnsanlık Paraya Yenildi

Her birimizin güzel hayalleri vardı.
Fakat hepsi çocuklukta kaldı.
Doktorluğu, Hakimliği,
Parası olanlar aldı.

Çok temizdik o zamanlar,
Toplar ipler saklambaçlar.
Her biri maziye karıştı,
Özgürlüğümüzü, düşlerimizi çaldılar.

Ayşe Doktor olacaktı,
Fadime ninenin bacaklarını iyileştirecekti.
Süleyman mimar olacaktı,
Yusuf dayının ahırını yapacaktı.

Ayşe'nin babası vefat etti,
Yıkıldı hayalleri.
Süleyman'ın babası okutamadı Süleyman'ı,
Emanet etti ona buğday tarlalarını.

Kaldı Fadime ninenin ayağı topal,
Kaldı Yusuf dayının hayvanları açıkta,
Birimizi de çıkarmadı göğe kahpe dünya.

Kimimizin imkanı yoktu, hayat izin vermedi,
Kimimiz ise kırdı zincirleri,
Ama bir süre sonra onun da önü kesildi.
Kırdılar tüm hayalleri hedefleri.

"Senden bir halt olmaz,
Sen mi kurtaracaksın memleketi,
Bu salaktan kesere kurp olmaz."
Ve hayat, hevesleri mahvetti.

Kimisi bıraktı okulu,
Kimisi gelir lay lay lom.
Kimisi anne olmuş genç yaşta.
Hayatları karanlıklarla dolu.

Engellediler bizi,
Gösteremedik gücümüzü.
Bırakmadılar ki,
Alamadık öcümüzü.

Ne yaptığımız beğenildi,
Ne de başarımız takdir edildi.
Ne kadar yalaka, kanı bozuk varsa,
Her biri bir başka sevildi.

Gerekenler itildi,
Gereksizler sevildi,
Devrin önemi para idi,

İnsanlık paraya yenildi.

Furkan İbsar

İnsanlık Vefat Etti

Devir değişti.
İnsanlık iyice pisleşti.
Erkek erkekle,
Kadın kadınla sevişti

Devir değişti.
Sevilen havalara bindi,
Uçtu gitti.
Şevan zaten hakikatten sevmedi,
Üç beş ayda unuttu gitti.

Devir değişti.
İnsan oğlu güzellikten vazgeçti.
Birbirleriyle kakışıp itişti.
Dayanamadı bunlara gök,
Yenildi ve delindi.

Devir bitti.
İnsanlık vefat etti.
Can veren minik bedenlerle,
Cennet'te yer etti.

Furkan İbsar

İstemiyorum

Çok bekledim dönmeni
Kabullenemedim gidişini.
Gözümün önünde,
En güzeli de gönlümdeydin.
Ama artık pes etmişim gibi,
İstemiyorum hiç bir zerreni.

Furkan İbsar

Kahretsin

Saçların güneşte altın gibi parlardı,
Gözlerim kamaşırdı.
Rüzgar esince deniz gibi dalgalanırdı.
Bir koku gelirdi burnuma o anda,
Sarhoş ederdi beni kanım donardı.

Dudakların nar çiçeği gibiydi,
Hareketleri meyve verecek gibiydi
Büzülünce solmuş çiçek gibiydi,
Susamış gibi.
Sulamam gerekirdi,
Sulayamadım, kurudu gitti kahretsin.

Saçların da eskisi gibi değildi.
Dalgalanmıyordu artık.
Rüzgar olmam gerekirdi,
Esmeden, onlar da koptu gitti kahretsin.

Gözlerinin Elası'nda benim için bir eda vardı,
O edayı hiç göremedim.
Eda yok oldu, parlamadı,
Işık olmam gerekirdi,
Aydınlatamadım, karardı kahretsin.

Furkan İbsar

Kalemim

Sen gidince kalemimle yalnız kaldım.
Anıları kağıda döktük birlikte.
Seneler olmuş şaştım kaldım.
Ne bende sevda bitmiş,
Ne de mürekkep kalemimde.

Furkan İbsar

Kalemime Sarılırim

Hangi vakit geceye dönsem,
İçimi bir sıkıntı kaplar,
Tanrı 'ya el açarım,
Dört bir yanıma huzur salar.
Sıkıntının yerini ilham kaplar,
Kalemime sarılırim,
Yazarım şavkı bulana kadar.

Furkan İbsar

Kilitli Yürek

Bu kilitli kapıya anahtardır senin sevgin
Aç kapıyı gir içeri
İçim karanlık.
Aç perdeleri, güneş özlemiştir beni.
Güneşin yokluğunda buz tutmuş hislerim
Kaldır perdeleri, çözülsün yüreğim

Furkan İbsar

Kim Bilir

Senin için bir ergenlik hevesiydim,
Belki de boş konuşanın tekiydim,
Bilmiyordun, tebessümünü gözleyen
Röntgencinin biriydim.
Tebessümünü görünce kendimden geçerdim.

Şimdi sen kim bilir neredesin,
Kalbinde kim var, kimlerlesin.
Ben hasretinin rüzgarına kapılmış bir uçurtma gibiyim.
Unutmak mı seni,
Sen bir heves değildin ki iki üç güne bitesin

Furkan İbsar

Korkarak Sevmek

Korkarak sever oldum seni
Gittin ya bir kere, yaşadım sensizliği
Geldin ama geçmedi korkum, ya gidersen bir daha
Bu kadar alışmışken sana,
Kalkıp gidersen neyerim

Ne zaman hüznünlü görsem seni kendimi tartarım
Ne zaman düşünceli görsem seni gitmenden korkarım

Yaşadığın her ne duygu varsa iyi - kötü
Acaba benden midir, kendimi yoklarım
Korkum sükutundan ötürü,
Konuşmuyorsun bari kalbini aç onu duyayım

Furkan İbsar

Korkuyorum

Korkuyorum
Sana yanlış yapmaktan.
Korkuyorum
Gözünden akan yaşa neden olmaktan.
Korkuyorum
Gözlerinsiz kalmaktan.
Korkuyorum
Yokluğundan.
Çok korkuyorum.

Furkan İbsar

Kurumasın Denizlerin

Bırak
Yansın gemilerin
Yıkılsın Limanların
Yeter ki
Kurumasın Denizlerin

Furkan İbsar

Minnettarım Ata'm

Yine aylardan Kasım, aklımda sen varsın
Hüzün sarmış sokakları, son deminde hazanın
Haykırmak istiyorum devrimlerini
Gırtlığım patlarcasına bağıırıp

Bugün özgürce okuyorsam
Korkmadan, çekinmeden yazıyorsam
Devrimlerin sayesinde, minnettaram Ata'm

Nerelerdesin, kaç sene oldu sen göçeli
Görmeden, dokunmadan böylesine nasıl sevdik biz seni
Hasret kaldı gözlerine o büyük Millet'in
Haydi, çık da gel, Toy eylesin Yüce Millet'in

Bugün özgürce geziyorsam
Ne mutlu Türk'üm diye göğüs geriyorsam
Devrimlerin sayesinde, minnettaram Ata'm

Tarih On Kasım, saatim Dokuz'u Dört geçiyor
Yelkovan Beş'in üstüne gelemiyor
Saatler bile senin gittiğine inanmıyor
Haydi, çık da gel, Toy eylesin Yüce Millet'in

Bugün İngiliz'e köle, Fransız'a uşak değilsem
Türklüğüm ile övünüp, Türklüğüm ile yüceliyorsam
Dedelerim, ninelerim, isimsiz neferler sayesinde
Karanlığı aydınlatan devrimlerin sayesinde
Minnettaram Ata'm

Dört yanımız hain, Dört yanımız alçak zulası
Sen rahat uyu, bizde Cumhuriyet'in Müdafaası
Ama bu kadar hasret çok ağır be Ata'm
Haydi çık ta gel, güneş açsın, dağılsın kara bulutlar

Furkan İbsar

Mutluluk Hak Etmeyen Ellerde

Yazamıyorum artık eskisi gibi.
Güzel şeyleri göremiyor,
Hissedemiyorum.
Nefretle, öfkeyle, isyanla doluyum
Damarlarımda cayır cayır...
Şiirse güzelliklerin lisanıdır
Bu lisan bunlarla kirlenmesin.

Mutluluk benden uzakta,
İsyana bıraktı yerini özlemlerim.
Ve ben bugün burada küfrederken haksızlığa,
Hakkımı yiyenler sevişiyor mutlulukla.
Sevişmeleri de iğrenççe,
Mutluluk, hak etmeyen ellerde...

Furkan İbsar

Ne Yardan Ne Serden

Artık ne yapacağımı bilmiyorum,
Bir yanımda gençliğim bir yanımda sevdam...
Ne yapacağım şaşıyorum.

Ne gençliğimi heba edesim var,
Ne de sevdadan geçesim var,
Sana sarılıp hayatı yaşayasım var.

Furkan İbsar

Neden Mi Hep Aşk Şiiri Yazdım

Aşkı sınırladılar,
Karşı cinslerine sardılar,
Aşkın hakikatini,
Adem Oğulları'na unutturdular.

Aşk yaşamdı,
Aşk doğaydı,
En güzel aşk Tanrı'ydı.
Aşkın önüne engeller koydular.

Sevgisizliğin dayatıldığı coğrafyalarda,
Aşk şiiri yazmak,
Başlı başına baş kaldırmaktı.

Umudumdu.
Aşkın önündeki engelleri,
Şiirler yıkacaktı.
Çok aşk şiiri yazdım.
Neredeyse hiç biri
Kale alınmadı.
Ama ben daima yazdım.
Çünkü kalemime
Aşkın hakikati karıştı.

Furkan İbsar

Neden Sevmemekte İsrar Ediyorsun?

Sabah yedi buçuk,akşam dört. Yetmiyorsun,
Geceler bana zindan, sigarasız gitmiyorsun,
Sabahlar gibi sen de gelmek bilmiyorsun,
Neden sevmemekte ısrar ediyorsun?

Sevgim gerçek bunu biliyorsun,
Her cümlemde adın, yetmiyorsun,
Ferhat gibi dağlardayım, görmüyorsun,
Neden sevmemekte ısrar ediyorsun?

İçim ferah umutlarla yaşıyorum,
Aynaya ne zaman baksam hep yanımdasın görüyorum,
Uykularımda, rüyalarım seni düşünüyorum,
Neden sevmemekte ısrar ediyorsun?

Furkan İbsar

Nerede o Eskiler

Nerede o eskiler
Efeler, Seymenler
Her yanı sardı gevşekler

Titrerdi yer, gök
Efem zeybeğe durunca
Gevşek te kışını sallar anca
Hit müzik çalınca

Efem öldü doluştu gevşekler
Okulda toplumda hatta askerdeler
Meydan bunlara mı kalacak
Nerede o eskiler

Furkan İbsar

Nereden Bileceksin

Deliler gibi hasretim,
Nereden bileceksin.
Aldığım nefesten habersizsin.
Halimi görersen dönecek misin?
Döndüğünde,
Gözlerimi gördüğünde,
Kalbimin çılgınlıklarına
Dayanabilecek misin.

Furkan İbsar

N'eyler Varlığın

Ruhum yokluğundan yorgun,
Yüreğim ihanetinden durgun.

Bundan gayrı varlığın
Neyler durgun yüreği
Yorgun ruhu..

Furkan İbsar

O Gece

Bir başka güzeldi dün gece,
Yanımda dostlarım,
Manisa ayaklarımın altında.
Parıldaayan ışıklarda aradım seni o gece,
Manisa'nın üstünden, yıldızların altında.

Herhalde sönüktü lambaların dün gece,
Aradım, bulamadım aydınlığını.
Oldu o gece adın dilimde hece,
Kabullenemedim bizi karanlığa satışını.

Furkan İbsar

Ölmemeliydim

Sende kalan hatıralar,
Unutuldu birer birer.
Aşkın armağanları,
İade edildi teker teker.

Gözlerini sökemediler hafızamdan,
Alamadı nefretler.
O eşsiz kokun işledi ciğerlerime,
Bastıramadı kokunu tütünler.
Karıştı damarlarıma kokundaki maddeler

Bitiremedi seni hekimler.
Daha fazla devam ederlerse,
Öleceğimi söylediler.
Ölmemeliydim...
Tükenmedi ki senle süslenen ümitler.

Furkan İbsar

Ölülere Haykırış

Size geldim ey ölüler!
Dirilerde vefa bulamadım.
Bunların hiç biri beş para etmezler,
Artık bunlara dayanamadım.

Dinleyin ey ölüler!
Her biri pislige büründüler,
Tak ettirdiler,
İsyana gönderdiler,

Duyun ey ölüler!
İçimdeki çığlıkları duyun!
Hiç biri dinleyemediler.
İçim çok gürültülüydü,
Derdimi bilemediler.

Tiksiniyorum hepsinden,
Hepsi gereksiz bunların.
Çekin, alın beni bunların içinden,
Pislikten beni de kurtarın.

Asıl ölü bunlar,
Şuursuz alçaklar.
Şardı insanlığı derin yaralar,
Hiç biri dayanamadılar.

Tanrı unuttu beni,
İsyana esir düştü bedenim.
Bilmiyor mu O kullarının içini,
Her şeyi en iyi bilen O değil mi.

Haykırıyorum O'na içimi,
Sanki görmezden geliyor derdimi,
Deli oluyorum, aklımı yitireceğim.
Göstermiyor bir yol, bir işaret,
Az kaldı, yolumu kaybedeceğim.

Furkan İbsar

Ölüm Risalesi

Yankılanıyor hüznün bildirge sesi.
Yabancı değil, bu ses ölümün sesi.
Hissedince ensedeki sıcaklığı,
Bil ki o Azrail' in nefesi.
Hissederlerse o nefesi,
Her birinin yüreğinde,
Yankılanır ölüm risalesi.

Furkan İbsar

Özleyiş

Bir baharım vardı
Onu benden sisler aldı
İçim darma duman
Yüreğimi hasreti sardı

Özledim cennet kokusunu
Yeşile hasret kaldım
Gözlüyorum yolunu
Geleceğine takılı kaldım

Kavuşmasa da bedenlerimiz
Ruhlarımız birdir bizim
Birbirine değmese de tenimiz
Birbirine duğümlü hislerimiz bizim

O gün gelecek elbet
Sımsıkı saracağım kollarımla
Sık dişini sabret
Güzel günler yaşanır zamanla

Ve bir gün belki, hükmedeceğim zamana
Yaşayamadıklarımı yaşayacağım
O çok istediğim zamanlarda
Ve bir gün belki ilk defa
Mutluluklarla veda ederim gözyaşlarıma

Furkan İbsar

Özleyişler

Arada mesafeler
Had safhada özlemler
Kokun bir lodosla gelir ümidi ile
Meskenim oldu Ege'de sahiller

Furkan İbsar

Sanki

Kapımı alıyor zaman zaman
Gidenlerimin hatıraları
Biraz sohbet edip gidiyorlar
Ardından diyorum;
Ulan ne güzel Őeyler yaŐamıŐız
Karanlık yolları aŐmıŐız
Bok mu vardı da gittin
Şimdi iki yabancıyız

Sanki hiç birini yaŐamamıŐız
Aklım almıyor benim
Bunca Şey yaŐamıŐız ama
Sanki birbirimizi hiç tanımamıŐız
Hiç sarılmamıŐız sanki
Sanki sana hiç Şiir yazmamıŐım

Yan yanayız ama
Çok uzaklardasın sanki....

Furkan İbsar

Sen

Sen, aşkı bilmediğin halde
Bana en iyi öğreten hocasın
Sen, gerçek olmadığını bildiğim halde
Uyanmaktan korktuğum rüyasın

Furkan İbsar

Sen Oldun

Gün olur yıldızlar dökülür kül olur
Issız geceler karanlığa yar olur
Ses gelmeyince ruhun derinliğinden
Uykuların viran gecelerin kabusun olur

Sende ürkünç bir tılsım kaldı benden
Beni eksik koyar emellerini çalar senden
Verebilirsen haydi şimdi sök ver
Geri almam gerek hislerimi senden

Bilirim bu sevda seni çok yordu
Beni türlü türlü savaşlara soktu
Korkmam savaşlardan yenilgiden bile
Ama bu savaşta beni vuran sen oldun

Furkan İbsar

Sen Olmayınca

Ne kadar uzaksam sana
O yer o kadar soğuk bana
Doğduğum ev bile yabancı bana
İçinde sen olmayınca

Senli çöller bahar bahçedir bana
Sensiz baharlar çöl, yeşilimi sakladım sana
Bu mevsim yabancıdır bana
Yanımda sen olmayınca

Senli geceler karanlık değil bana
Sabahı adadım sana
Geceler karanlık zindan bana
Kollarımda sen olmayınca

Yıldızlar küskün gibi bana
Sensizlikten, ihtiyacım var sana
Gök bile samimi değil bana
Altında seninle olmayınca

Furkan İbsar

Sen ve Ben

Sen ve ben
Farklı şehirlerde
Aynı gökyüzüne bakarken
Aynı yıldızda takılı kalsak
Hatta aynı şeyleri düşlesek
Birleşir mi şehirlerimiz
Ya da Ay'a atsak çapamızı
Dönüp dursak Dünya'nın etrafında
Çizsek her bir coğrafyayı zihnimizde
Aynı koordinata denk düşsek
Hislerimiz buluşur mu bedenlerimizde

Furkan İbsar

Sen Yeter Ki İnan

Gün gelir aşılır tüm engeller.
Aştıkça engelleri,
Açılır farklı kapılar.
Sen yeter ki çabala,
Gerçekleşir tüm hayaller.
Sen yeter ki inan,
Yeşerir tüm umutlar.

Furkan İbsar

Sen Yoksun

Gecenin bir yarısı,
Durdum yine evine karşı,
Böyle geçti senenin yarısı.

Oturdum sokağında,
Pencereni gözlüyorum.
Tek başıma değilim,
Kalemimleyim.
Bu alemden kopup,
Gözlerine dalıyorum

Bir Türk'ün Turanı beklediği gibi,
Bekliyorum seni
Çölde geceye kalmış bir çeriyim
Yokluğundan üşüyorum.

Oysa sen varken hiç üşümezdim.
İçimi ısıtırdı gülüşlerin
Uykusuzlukla savaşmazdım,
Sesin ninni gibi gelirdi
Tatlı rüyalara uğurlardı beni

Şimdi yoksun.
Üşüyorum örtsem de
Yün yorganları üzerime,

Kabuslar görüyorum
Tam gelirken yok oluyorsun.
Düşlerimde huzur yok
Çünkü sen yoksun

Furkan İbsar

Senelerin Vuruğu

Bir yıl üstümden geçti
Darmadağın, ölmüş gibiyim
Vurdu en zayıf yerimden
Namussuz, yine sırtımı seçti

Her sene vurdu, en ağırını buydu
Sendeledim, dizlerimin üstündeyim
Oysa ki TÜRK, sadece Zeybek oynarken diz çökerdi
Affet ATA'M, bir sene beni dize getirdi

Furkan İbsar

Sensiz

Sensiz her yer soğuk
Sensiz dört bir yanım kış
Sensiz içim buruk
Sensizlik ruhuma işlenen nakış

Furkan İbsar

Sesinden Ayırt Etmek

Oysa ki ben unutmuştum hepten seni.
Nasıl oldu da 20 farklı kadın sesinden,
Ayırt edebildim seninkisini

Anlamıyorum, bir tuhafılık var bu işte.
Demek ki başaramamışım bazı şeyleri
Sesinin tizliğinde gizlemişim.

Furkan İbsar

Sessizlik

Nedendir bilinmez
Dilmaçlarda bir sessizlik
Yıldızların önü puslu
Gece örtüyor, gece de suskun
Ay gökte nur topu gibi şavkını vuruyor
Ama ağzını bıçak açmıyor

Gece, yıldızlar ve ay,
Yardan haberler sunarlardı bana
Şimdi yar suskun, dilmaçlar suskun

Yüreğimde serzenişler çınlar
Cevap yok bu haykırıslara
Sanki ay sağır, yıldızlar sağır
Gece de terk etmiş gibi
Karanlık bir kalabalıkta yapayalnızım...

Furkan İbsar

Sevdalar Dolusu

Gözlerin Cennetten mi yeşildir
Saçların Çin'den mi ipektir
Güzelliği nazarına yakıştırdığım yar
Tenin volkanlardan mı alevdir

Zülfün apaydın ruhun yansımış
Bu aydınlık ruhundaki saflıkmiş
Gönlü güzel, kendi güzel yar
Tanrı seni ne de güzel yaratmış

İçin saf berrak çocuksu
Sarhoş eder beni sevincinin buğusu
Buğuları bana ver açılsın sevinçlerin
Ben biriktiririm sevdalar dolusu

Furkan İbsar

Sevenler

Kalbi kireç bağlamış insanlar;
Sevmez, sevemezler.
Sevenden tonlarca değer alır da
Kıymet değer bilmezler.

Sevmeyen beklemek nedir bilmez,
Sevenin işidir beklemek.
Beklemeden edemez.

Çünkü seven bilir ki:
Beklemezse geldiğini göremez.
Seven öyle kapılmış ki,
O limanı terk edemez.

Dillere düşer de,
Ellere düşmez.
Giden izler de,
Ne halde bilmez.

Seven gidenin yolunu gözler,
Gidenin umrunda olmaz.
Seven bilir, dönmez gidenler,
Ama beklemezse geldiğini göremez

Furkan İbsar

Sevgisizlik

Ben, ben değilim,
Ben, sevgimle bendim.
Sensiz bir miktar eksiktim,
Sevgim bitince hepten tükendim.

En iyi sevgimle bilinirdim,
Sensizlikle delirirdim.
Sana yazdıkça bilenirdim,
Bilendikçe hislerimi incittim.
Ama nasıl, farkında değildim.

Yokluğunu unutturan tek sevgim vardı,
Onu da kaybettim.
Ben en güzel hislerimi,
Yok saymalarında yitirdim.

Furkan İbsar

Sırttan Kalbe

Sanki yaşadığım,
Geçen ve geçmek bilmeyen tüm sıkıntılarım
Toplanıp bir kurşun olmuş.
Ve o kurşun sanki
Sırtımdan kalbime girerek,
Diz çöktürmüő bedenime.

Süzölüyor gibiyim...
Ve beni bahtiyar kılacak bütün cümleler
Şu son nefeslerimde,
Yankılanıyor sesinle zihnimde...

Furkan İbsar

Sisler

Sislerle bürölüdür gökyüzü,
Gündüzleri, geceleri.
Güneş açınca dağılır öğlenleri,
Ve yeniden sarar gökleri akşamüstüleri.

Furkan İbsar

Sonbahar Rüzgarları

Eylülün ılık akşamlarında,
Hayalin belirir karşımda.
Gördüm, yıldızlar düşmüş saçlarına.
Sonbahar rüzgarlarında.

Furkan İbsar

Œir ve İltifat Üzerine Aforizma

Ağız laf yapan herkes iltifat edebilir. Bu yüzdendir ki iltifatlar genellikle yapmacıktır.

Ama Œiirlerde yapmacıklığa yer yoktur. Œair duygularını döker kağıda, kelimeler eşlik eder duygulara. Ahenkle dans eder kelimeler ile duygular. İşte bu dansın adıdır Œiir.

Furkan İbsar

Şimdi Sen Kim Bilir

Seninki gençlik hevesiymiş,
Benimki hevesten fazla.
Sana sarılmak yetermiş,
Bana yetmezmiş sarılmalar.

Sen unutmuşsun bir iki ayda,
Lakin senin gülüşün benim hep aklımda.
Suretin gökyüzündeki en parlak yıldızlarda.
Bense kurumuş bir gül yaprağıyım,
Unuttuğun anılar defterinin en kara yaprağında.

Şimdi sen kim bilir hangi mevsimde, ne umutlardasın,
Ben bilinmez bir yoldayım
Talih yollarımı sana çıkarsın

Gittin, her yanım hasretle dolu
Yollarına güller sersem döner misin?
Sensiz geçen her gece bir başka karanlık,
Gelişin güneş doğurur, dönecek misin?

Furkan İbsar

Takvimin Son Yaprağı

Bir yaprak koştu takvimden
Bir gün daha eksildi
Kopan son yaprak bu takvimden
Bir sene daha eksildi mrmzden

Bir yıl daha büyüdüm
Bir yıl daha ldm
Geçen tüm senelerden
Kendime bir aç rdm

Her bir ip bağlandıkça diğerine
Bıçaklar saplandı yüreğime
Her biri tecrübedir benim için
Her biri acıdır baksan hikayesine

Geçen her sene, kanata kanata yazdı kalbime
Acıları karıştı zihnime
Neden yaptı bana bunu geçen her sene
Yine yakacak canımı usanmadan gelecek sene

Önümdeki sene şimdiden belli etti kendini
Tanrı yardımcım olsun, daha çok gencim
Eksiltmesin üstümden gölgesini
Ben bu yıl daha kötü dşeçeğim

Bari kalkarken tutsun elimden
Ben daha çok gencim, bilemem bazen
Nasıl kalkarım, nasıl yürürüm
Bilemezsem tükenir ümidim, gün sayarım ölümden

Furkan İbsar

Tükenmezsın

Her yerdesın,
Kıme sarılısam sensın,
Kıme yönelsem önümde engelsın,
Şeytani bir güzelliksın,
Akla kazınmış silinmezsın.

Furkan İbsar

Türk Gençliği'ne

Türk'ün istiklal ateği körüklendi bugün
Kanla, canla aldı atalarım egemenliği
Uyan Türk Gençliği, 19 Mayıs bugün
Koru, yücelt bu kutlu emaneti Türk gençliği

Çaresizliğe boyun eğme, çare sensin
Ruhun Atamın Nutkunu hissetsin
Düşün, ne bedeller ödedi bu millet
Yıkılma, dik dur ki milletin yücelsin

Ey Türk genci, uyuma
Uyursan ölürsün, unutma

Sen inanırsan dağları eritirsin
Çok çalış ki insanlığa kol-kanat geresin
Bul kendini, çıkar içinden o cevheri
Sen ruhunla cihana bedelsin

Furkan İbsar

Türk Ve İstiklal

Güçlü milletler' in düşmanları çoktur
Hele ki Yüce Türk Milleti isen tüm cihan düşmanın olur

Medeniyeti biz yaymışız, ilimi biz bulmuşuz
Kadın Avrupa' da köle iken
Biz kadınıımıza hükümdarlık sunmuşuz

Cihanın her bir yerinde bizim izimiz var
Cihanda at koşturdu atalarım bir zamanlar

Biz Türk' üz, biz sönmeyen bir ışığız
Tanrı' nın buyruğudur, cihanı aydınlatacağız

Önümüzde düşman çokmuş
Cihan toplanmış, Türk' e karşı durmuş

Tüm cihan karşımızda ordu olsa kaç yazar
Mete'den Kürşad'dan gelen asil ruhumuz var

Biz ki karadan gemiler yürüten Fatih
Biz ki üç kıtada hüküm süren Kanuni
Biz ki cephede devrimler yapan Kemal Paşa

Askeriyle, halkıyla bütün, bir Türk ordusu
Düşmana geçit vermedi, cihan titredi doğrusu

Selam olsun sana kırk çeriyle Çin' e başkaldıran Kürşad
İstiklali senden öğrendik, Türk boyun eğmez dedirttik
Öldün, attan düşmedin, öldün fakat yenilmedin
Ruhunu Tanrı dağlarından Türk erlerine üfledin

Selam olsun sana Başbuğ Gazi Mustafa Kemal Paşa
"Ya istiklal ya ölüm!" dedin
Bu Millet' in içindeki Kürşad' ı sen dirilttin
İstiklal' e kavuştu fikirlerinle Milletin

Selam sizlere vatan uğruna can veren erler
Selam sizlere şehit anaları, babaları
Yeryüzünde tek Türk kalsa bile
Yerde kalmaz hiçbir Türk' ün kanı

Biz Türk' üz soyların en yücesine maliğiz
Cihana şekil veren atalarımızın izindeyiz
Tanrı Türk' ü korusun ve yüceltsin
Biz Tanrı'nın yeryüzündeki gölgesiyiz

Furkan İbsar

Uçkur Sevdası

Ah be beyler!
Tek derdiniz "niteliksiz, yapışak,
Boş" kadınlar olmuş.
Onların da tek derdi;
Kim ne yapmış?
Kime yapmış?
Kim durmuş?
Kim koymuş?

Gözlerine baktığında
Sanki gözlerinde kaybolmuş.
Arka cebini yokla geri zekalı,
Cüzdanın kaybolmuş.

Gecenin sabahında
Bir bakarsın hayatın mahvolmuş.
Tüm bunlara niteliksiz bir fahişe neden olmuş.
Zaafın uçkurunmuş.

Furkan İbsar

Umut Durağı

Hüzün durağında beklerken
Umut durağına dikilmişti gözüm
Sen bana sevgi dolu gözlerle bakarken
Dokundun kalbime, sendendir tebessümüm

Furkan İbsar

Vakit Geçince

Gördüm,
Saldı bulutlarını üstüne hanemin
Kokusunu yağdıracakmış kendince
Katili olacakmış düşlerimin

Ne çare,
Kuruyan çiçekler yeşermez
Vakit geçince sulasan da
Kalbim eskisi gibi çarpmaz
Düşlerime sağanaklar gibi yağsan da

Olsa da gönlüm çorak bir arazi
İhtiyacı yok senin zehirli sularına
Adil artık ruhumdaki terazi
Yasak çıkardı senin yağmurlarına

Furkan İbsar

Vatan Bizim Öğretmenim

Çıkmışken Başöğretmen Atatürk'ün yoluna,
Gönül vermişken ilmin aydınlık ışığına
Hain bir pusu ile aldılar seni bizden
Aybüke öğretmenim, ilim için geleceğim, cennette yanına

Yürürken Başöğretmen Atatürk'ün yolunda,
İlim ve sevgiyle ısıtırken yavruları, Urfa'nın soğuşunda
Hainler, aldılar seni yavrularının elinden.
Necmettin öğretmenim, sensiz çok üşüdük biz bu soğukta.

Nice öğretmenlerim şehit düştü hain pusularda,
Aydınlatırken karanlıkları, ısıtırken soğukları yurdumda.
Hainler işitsin, Türk Milleti caymayacak,
Necmettinler, Aybükeler tükenmez benim soyumda.

Furkan İbsar

Yanmak

Yaksalar, kül olsak bile silinmez
yeryüzünden hiçbir zerremiz.
Bulutlara karışır yağmur oluruz,
Toprağa karışır meyve oluruz...
Yanmak yok olmak değil,
Yanmak; kül olup her şeye karışabilmektir.

Furkan İbsar

Yapraklar, Yeşermek Üzere Solsun

Be Eylül nasıl da aşk kokuyorsun.
Üzerime rüzgarını savuruyorsun.
Tasadüflerle dolusun.
O zaman sevgiye koşulsun.
Sahte aşklar yorulsun.
Yapraklar, yeşermek üzere solsun.

Furkan İbsar

Yara

Bir yara açılır önce,
Büyür yavaş yavaş.
Harlanır iyice,
O denk gelince,
Kanar yavaş yavaş.

Durduramazsın akan kanı,
İçinde versen de savaş.
Sarar tüm bedenini,
Kaçsan da yavaş yavaş.

Furkan İbsar

Yare

Sen körpecik bir şiirsin
En güzel nazireleri benden beklersin

Bir bağlamda düğümlenmişiz
Birbirimizin ruhunu içmişiz

Her çocuk doğar ve bir ad konar
Herkes onu o adla anar

Koyalım öyle ise bu bağlamın adını
Bilinsin bu düğümün kimdir iki mimarı

Bu düğüm adsız kalmasın
Bir bağ şair, bir bağ şiir diye anılsın

Yar, kimse sana nazire yazmasın
Ben varken kimse şairliğe kalkışmasın

Yar, kimse kendini şiir sanmasın
Bedene bürünen tek şiir sen varsın

Gel Yarım, bir aşk doğsun
Onu ben yazayım, sana nazire olsun

Okusunlar, ibret alsınlar
Kendilerini bir halt sanmasınlar

Seni üzenler, beni hayata küstürenler
Sen şiir oldun ben şair bunu görsünler
Bizi ilgiyle hayretle izlesinler
Pişmanlıktan, kıskançlıktan delirsinler

Gel Yarım, gel
Ben şair adamım
İsteyemem alışıldık şekilde
Sen şiirisin ben şair
İstemek bana böyle
İstenilmek de sana böyle

YAKIŞIR...

Furkan İbsar

Yaşanmamış Bahar

Yaşanmamış baharsın, gizemin bilinmez
Yaşanmaya değer misin?
Düşünmeden geçilmez.
Düşünmeye değer misin?

Furkan İbsar

Yazarken

Yazarken geceleri hep içim yanıyor.
Yazsam olmuyor,
Yazmasam olmaz.
Giden zaman geri gelmiyor.

Furkan İbsar

Yeniden Doğmak

Bu gün sanki yeniden,
Hayata dönmüşüm gibi.
nceki hayatlarımda yanıp,
Anka kuşu gibi kllerimden,
Bu sabah yeniden doğmuşum gibi.

Sevdim eskilerdeki her şeyi,
Sanki ilk defa sevmişim gibi.
Bu sabah güneş farklı doğdu bana,
Sanki sen doğurmuşsun gibi.

Furkan İbsar

Zaman Seninleyken Durmalı

Yorgun düştüm, bitkin bir haldeyim
Uykusuz kaldım, sende dinlenmek isterim
Dizlerinde uyut beni
Gözlerim kapanmadan,
Gözlerinde kaybolmak isterim

Gel yanıma sokul ağırđan
Sar bedenimi sakla soğuktan
Düşlerim renk bulsun, canlansın seninle
Zaman durmalı işte tam da bu an

Furkan İbsar

Zamana Hesap

Yorulдум...
Hayatımı yeniledim
Ve yeniden doğrudum
Kendimi buldum

Bıkmışım beklemekten
Yaktığı limanın
Küllerinin arasında
Koymadım bile kışımı yere
Ayaklarımın üzerindeydim
Gecelerden sabahlara kadar

Salakmışım
Boş bekleyişe dalmışım
Geleceğini sanmışım
Meğer yanılmışım
Kalbime yanlış kalbi
Yakıştırmışım
Kalbi de kalp değil ki
Duyguları kireç bağlamış

Yılmışım
Çok bile dayandım
Daha çok genç yaşım
Anca bir taraflarını kaldırmış
Şiirler saran bakışlarım

Dedim kendi kendime
Kendine gel
Boşa yaktın vakitleri
Şu zulme bir son ver
Yanan vakitlerin hesabını ver

Karartmışım gökyüzümü
Söndürmüşüm güneşimi
Kaybetmişim yıldızlarımı...

Zararın neresinden dönersen kar
Geç de olsa bu karar
Ruhumu ışıklar sarar
İşte, yeşermeye durdu yapraklar

Furkan İbsar

Zamanın Pençelerinde Hayat

Hayatla daha yenice barıştım
Hayat güzel aslında, yaşamak güzelmiş
Ama hayat pençelerinin arasında, farkındayım
Bana yaşamı dar eden hayat değil zamanmış

Hayatla barışık olsam da, senin himayende
Ve sen nasıl istersen öyle işleyecek
Önümdeki hayatı her düşündüğümde
Zaman akla gelince, kararıyor gelecek

Zaman, sen yaşamın içine ediyorsun
Hem zor bir hayat, mücadelelerle dolu
Hem de sonunda ölüm var
Neden bizimle oyun oynuyorsun

Şöyle bir bakınca sevmek bile boş geliyor
Ama insanız, elbette seviyoruz
Aşık oluyor, hayaller kuruyoruz
Bir süre de olsa zamanın gerçeklerini unutuyoruz
Böyle bir düzene alışıp mutlu oluyoruz

Bir an dank ediyor her şey
Zaman diye bir şey var
Ayrılıklar, gitmeler var
Hepsini yensen de
Her yaşamın sonunda ölüm var

Furkan İbsar